

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

DO BÓTTES
SLUBOWANO

Egz. Nr. 1

płk dypl. Karol DIDEŃKO

**PRZEDSIĘWZIĘCIA INŻYNIERYJNE W ZAKRESIE
LIKWIDACJI SKUTKÓW UDERZEŃ JĄDROWYCH
NA OBSZARZE POWIATU**

(Wykład)

BIBLIOTEKA SZKOŁY MIŁYCH
AKADEMII SZTABIU GENERALNEGO
WARSZAWA

334722

WARSZAWA

KWIECIEŃ

1970

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

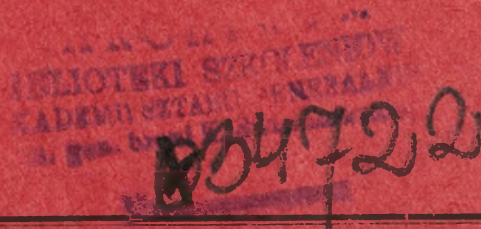
DE BOTTES
SALVATORIS

Egz. Nr. 1

plk dypl. Karol DIDENKO

PRZEDSIĘWZIĘCIA INŻYNIERYJNE W ZAKRESIE
LIKWIDACJI SKUTKÓW UDERZEŃ JĄDROWYCH
NA OBSZARZE POWIATU

(Wykład)

WARSZAWA

KWIECIEŃ

1970

Przeł. prot 12674

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
in.gen.broni K.Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

DO KÓTYCH
ZAKŁADOW

"ZATWIERDZAM"
SZEF KATEDRY T.W.INŻ.

Egz.Nr...1

płk dypl.inż. M. REZIECKI

Płk dypl. Karol BIDEŃKO

PRZEDSIĘWZIĘCIA INŻYNIERYJNE W ZAKRESIE
LIKWIDACJI SKUTKÓW UDERZEŃ JĄDROWYCH
NA OBSZARZE POWIATU.

/Wykład/

WARSZAWA

KWIECIEŃ

1970r.

BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
AKADEMI SZTABU GENERALNEGO
in.gen.broni K.Świerczewskiego
Nr. 204722

PLAN WYKŁADU

W s t e p .

- I. Podstawowe prace i przedsięwzięcia inżynierskie związane z ochroną ludności powiatu.
- II. Zasadnicze prace i przedsięwzięcia inżynierskie w zakresie ochrony oddziałów i pododdziałów OTK powiatu przed bronią masowego rażenia.
- III. Likwidacja skutków uderzeń broni jądrowej.

WSTĘP

Organizacja i prowadzenie akcji związanych z likwidacją skutków broni masowego rażenia na obszarze kraju będą przedsięwzięciami niezwykle skomplikowanymi. Trzeba się liczyć z tym, że nieprzyjaciel może jednocześnie wykonać szereg uderzeń na ważne z punktu widzenia politycznego, militarnego i ekonomicznego obiekty i że likwidacja skutków uderzeń jądrowych będzie musiała być prowadzona jednocześnie w wielu rejonach kraju.

Stąd należy przewidywać, że we wspomnianych warunkach główne zagrożenie dla powiatu stanowi broń masowego rażenia. Należy jednak wziąć pod uwagę fakt, że nie wszystkie powiaty, ze względu na swój charakter /przemysłowo-miejski, przemysłowo-rolniczy, rolniczy/ są w jednakowym stopniu zagrożone. Broń masowego rażenia może być użyta przede wszystkim na najważniejsze obiekty o charakterze politycznym, gospodarczym, komunikacyjnym i militarnym, a w związku z tym najbardziej zagrożone będą powiaty wysoko rozwinięte gospodarczo. Oznacza to, że ich obrona musi być nastawiona głównie na zapobieganie skutkom oddziaływania broni masowego rażenia.

Zapewnienie najskuteczniejszej obrony przed bronią masowego rażenia oraz likwidacji skutków jej użycia na obszarze powiatu wchodzi w skład zadań operacyjno-ochronnych i stanowi ich główną treść. Duże znaczenie w ogólnym systemie zapewnienia obrony przed bronią masowego rażenia oraz likwidacji skutków jej użycia odgrywa praca i przedsięwzięcia inżynierskie, które wykonywane są w celu ochrony ludności oraz zapewnienia obrony oddziałom i pododdziałom OTK powiatu. Prace i przedsięwzięcia inżynierskie wykonywane w wyżej określonym celu wchodzi w skład zadań operacyjno-inżynierskich.

Obrona przed bronią masowego rażenia oraz likwidacja skutków jej użycia, jak już wspomniano, są przedsięwzięciami niezwykle skomplikowanymi w związku z czym do ich realizacji będą użyte siły i środki głównie dwóch składów: funkcjonalnego i terytorialnego. A ponadto siły i środki składu militarnego, które jakkolwiek mogą w tym czasie wykonywać inne zadania, muszą być zdolne również do realizacji tych przedsięwzięć. Użycie wymienionych sił i środków wymagać będzie organizacji ścisłego w tym zakresie

współdziałania i wzajemnego uzupełniania się.

I. PODSTAWOWE PRACE I PRZEDSIĘWZIĘCIA INŻYNIERYJNE ZWIĄZANE Z OCHRONĄ LUDNOŚCI POWIATU.

Do najważniejszych prac i przedsięwzięć inżynierskich wykonywanych na terenie powiatu w celu ochrony ludności przed bronią masowego rażenia należy zaliczyć:

- rozbudowę obiektów ochronnych do ukrycia ludzi;
- urządzenie punktów zaopatrywania w wodę;
- rozbudowę punktów pomocy lekarskiej;
- urządzenie kąpielisk odfekalujących;
- urządzenie punktów odkazania odzieży;
- rozbudowę składów do przechowywania żywności i innych środków niezbędnych dla ludności;
- wykonanie przedsięwzięć przeciwpożarowych;
- szkolenie ludności w zakresie wykonania prac inżynierskich.

Biorąc pod uwagę skutki działania broni masowego rażenia oraz konieczność ochrony całej ludności znajdującej się na obszarze powiatu, dla ochrony stanu osobowego powinny być przygotowane obiekty /schrony, ukrycia/ użyteczności publicznej lub lokalne. Pierwsza z nich przygotowuje się w budovalach zamieszkania, natomiast druga w miejscu pracy. Zgodnie z wymaganiami taktycznymi wymienione obiekty powinny chronić od:

- skutków działania broni masowego rażenia;
- działania niszczącego gruzów powstałych w czasie walenia się budynków;
- pożarów;
- chemicznych środków trażących;
- działania wybuchu broni klasycznej /bomby lotnicze, pociski artyleryjskie itp/.

Oprócz tego dla obiektów ochronnych o przeznaczeniu specjalnym stawia się dodatkowo wymagania, które dotyczą np. odporności na bezpośrednie działanie broni jądrowej.

Ogólnie obiekty ochronne można podzielić następująco:

- a/ w zależności od konstrukcji:
 - schrony I, II, III i IV kategorii;
 - szczeliny stałe;

- ukrycia zabezpieczające /pionice/;

- ukrycia typu polowego;

1) w zależności od przeznaczenia:

- ukrycia dla ludności cywilnej;

- ukrycia dla pododdziałów;

- stanowiska i punkty dowodzenia oraz punkty obserwacyjne;

- szpitalno-sanitarne /pomocy lekarskiej/, odczekań odzieży odczekań transportu i kąpieliska odczekań/.

Należy tu pamiętać, że ukrycia dla ludności mają swój dodatkowy podział, poprzedzić już wymieniony, a mianowicie:

- ukrycia publicznej - przeznaczone do ochrony mieszkańców miast i osiedli;

- lokale - przygotowywane w celu ochrony załóg zakładów przemysłowych lub innych miejsc pracy.

2) w zależności od usytuowania:

- pod budynkami /dotyczy to schronów kategorii od I do IV/

- poza budynkami.

3) w zależności od wytrzymałości:

- odporne na bezpośrednie działanie broni klasycznej i daleki wybuch jądrowy;

- odporne na bliski wybuch jądrowy.

Wytrzymałość obiektów ochronnych najczęściej rozbudowywanych w ramach obrony przed bronią masowego rażenia przedstawia tabela

Typ obiektu	Całkowicie zabezpieczona od nadejścia radiacji uderzeniowej kr/cm^2	Zabezpieczona od bezpośredniego uderzenia bomby.	Zabezpieczona przed gazami i pyłami radioaktywnymi
Schron I kat.	20,0	powyżej 1000 kg.	tak
Schron II kat.	10,0	powyżej 1000 kg	tak
Schron III kat.	3,0	napolejącej małego wagomiaru.	tak
Schron IV kat.	0,7	"	tak
Szczelina stała	2,0	"	tak
Ukrycia zabezpieczające	0,25-0,45	"	nie
Ukrycia typu polowego	0,5-0,8	"	nie

Do najczęściej stosowanych obiektów ochronnych użyteczności publicznej na terenie powiatu można zaliczyć: schrony III i IV kategorii, sztoliny stałe, ukrycia zabezpieczające i ukrycia typu polowego. Większość prac związanych z rozbudową schronów III i IV kategorii wykonuje się w okresie pokoju.

Jakkolwiek schrony III i IV kategorii posiadają szereg zalet i rozbudowa ich z punktu widzenia ochrony ludności jest celowa to jednak ze względów ekonomicznych masowe budownictwo tego rodzaju schronów w poszczególnych powiatach jest niemożliwe. Dla przykładu można podać, że tylko dla jednego powiatu zamieszkałego przez około 100 000 osób potrzeba 1000 schronów III i IV kategorii o średniej pojemności 100 osób każdy. Budowa takiej ilości schronów pociągnęłaby za sobą olbrzymie nakłady materiałowe i finansowe. Z tych też względów schrony tego typu z reguły nie będą podstawowymi obiektami ochronnymi dla ludności powiatu. W związku z powyższym znacznie szersze zastosowanie będą miały ukrycia zabezpieczające /odpowiednio przystosowane piwnice/.

Ukrycia zabezpieczające będą wykonywane przede wszystkim dla ludności zamieszkującej miasta i większe osiedla, gdzie znaczną część budynków stanowią budynki murowane posiadające pomieszczenia piwniczne, odpowiadające warunkom technicznym stawianym tego rodzaju ukryciom.

Sztoliny stałe będą stanowiły uzupełnienie brakujących schronów i ukryć w miastach i większych osiedlach. Będą one również podstawowymi ukryciami dla ludności zamieszkującej wale i małe osiedla. Przyczyną tego jest to, że w tych miejscowościach przeważają budynki drewniane lub murowane o słabej konstrukcji. Stąd ze względu na małą wytrzymałość nie można pod nimi urządzać ukryć zabezpieczających. W tych warunkach uzupełnieniem będą ukrycia typu polowego.

Na obszarze powiatu może znajdować się szereg zakładów produkcyjnych o różnym znaczeniu i różnej wielkości. W celu zabezpieczenia zakąg tych zakładów przygotowuje się tzw. lokalne obiekty ochronne. Ilość i rodzaj tych obiektów zależy od wielu czynników, a między innymi takich jak charakter zakładu, jego położenie i wielkość. Podstawowymi obiektami ochronnymi będą tu jednak schrony III i IV kategorii oraz ukrycia zabezpieczające. Dotyczy to szczególnie tych zakładów, które posiadają dobrze rozbudowane podziemia pod halami produkcyjnymi.

Rozbudowa obiektów ochronnych dla ludności będzie się odbywać głównie w okresie bezpośredniego zagrożenia w pierwszych dniach wojny. Idealnym rozwiązaniem z punktu widzenia obronności powiatu byłoby zakończenie wszystkich prac już w okresie pokoju. Do najważniejszych prac w zakresie przygotowania obiektów ochronnych można zaliczyć:

- rozbudowę schronów i szczelin stałych /w miarę możliwości ekonomicznych powiatu/;
- do doprowadzenie do pełnej gotowości istniejących schronów i ukryć;
- wyznaczenia pomieszczeń pianicznych na ukrycia zabezpieczające;
- wyznaczenie miejsc pod budowę szczelin i ukryć typu polowego /dostarczenie dokumentacji Zarządom Budynków Mieszkalnych i Gromadzkim Radom Narodowym, wytypowanie i przeszkolenie wykonawców/;
- wyznaczenie /gromadzenie/ odpowiednich materiałów i środków do budowy ukryć;
- prydział schronów i ukryć ludności.

Uwzględniając stałą rozbudowę powiatu / obiekty przemysłowe, budynki mieszkalne, szkoły itp/ w okresie pokoju, powinno się równocześnie mieć na uwadze zagadnienia związane z obroną przed bronią masowego rażenia. Dotyczy to lokalizacji nowych obiektów /niezbyt blisko dużych skupisk ludności/, dogodnych dojazdów do nich oraz równoczesnego przygotowania w podziemnych odpowiednich pomieszczeniach do ukrycia ludzi.

İną grupą prac i przedsięwzięć inżynierskich w dziedzinie przygotowania powiatu na wypadek wojny jest zaopatrzenie w wodę pitną, gaśniczą i przemysłową. Źródłem zaopatrywania w wodę dużych miast znajdujących się na terenie powiatu są wodociągi, studnie publiczne i indywidualne, natomiast pozostałe miejscowości korzystają głównie ze studni indywidualnych. W okresie wojny zbiorniki naturalne, z których czerpią wodę wodociągi oraz studnie indywidualne mogą łatwo ulec skażeniu w związku z czym zachodzi potrzeba przygotowania punktów wodnych, odpornych na oddziaływanie różnego rodzaju środków trujących, promieniotwórczych i bakteriologicznych. W tym celu należy:

- zabezpieczyć specjalnym przykryciem odkryte studnie indywidualne lub publiczne;
- budować studnie głębinowe /artezyskie/;
- wyposażać /przynajmniej większe miejscowości /w studnie użytkurkowe jak źródła rezerwowe oraz w środki do oczyszczania wody.

Do odkażania ludzi zamieszkałych na terenie powiatu przygotowuje się kąpieliska odkażające typu stałego lub ruchome /urządzone na specjalnych samochodach/. Istniejące w powiecie kąźnie, aby mogły spełniać funkcję kąpielisk odkażających, muszą być odpowiednio przygotowane pod względem inżynieryjnym. Przygotowanie to polega między innymi na wyposażeniu kąpieliska w urządzenia filtrowentylacyjne oraz dodatkowe źródła prądu. W niektórych wypadkach wykonuje się schrony lub ukrycia.

II. ZASADNICZE PRACE I PRZEBIEGZIECIA INŻYNIERYJNE W ZAKRESIE OBRONY ODDZIAŁÓW I PODODZIAŁÓW OTK POWIATU PRZED BRONIĄ MASOWEGO RAŻENIA.

W celu zabezpieczenia oddziałów i pododdziałów powiatu przed bronią masowego rażenia wykonuje się szereg prac i przedsięwzięć inżynieryjnych w rejonach ich rozmieszczenia. Dla tych oddziałów i pododdziałów, które w czasie wojny będą rozmieszczone w miejscowościach /miastach i osiedlach/ ogólne zasady wykonania prac i przedsięwzięć inżynieryjnych są zbliżone do zasad ich realizacji dla ludności. Natomiast w sposób zasadniczo różnią się one w odniesieniu do jednostek, które będą wyprowadzane poza miasta i osiedla.

Dla jednostek tych bowiem wyznacza się w terenie niezabudowanym rejonów ześrodkowania /wyzekiwania/.

Do rejonów ześrodkowania /wyzekiwania/ z zasady zostaną wyprowadzone następujące jednostki: batalion obrony terytorialnej /bot/ oddziały ratownicze technicznego /ORT/; oddział transportowy /OT/; oddział pierwszej pomocy medycznej /OPPM/; a w niektórych wypadkach zakładowe grupy ratownicze oraz kompania straży pożarnej.

Rejon ześrodkowania /wyzekiwania/ poszczególnych oddziałów powinien być tak przygotowany pod względem inżynieryjnym, aby zapewnić skryte i rozśrodkowane rozmieszczenie pododdziałów, należytą ochronę i obronę ludzi i sprzętu przed skutkami uderzeń broni masowego rażenia, stwarzając jak najlepsze warunki przygotowa-

nia do wykonania stojących przed oddziałami zadań oraz umożliwić dogodnie i szybko wyjście do rejonów działań.

Każdy z oddziałów powinien posiadać dwa rejonny zaopatrzenia /wyczekiwania/ - zasadniczy i zapasowy. Umożliwia to zmianę miejsca rozmieszczenia w wypadku rozpoznania lub skazania przez przeciwnika jednego z rejonów.

Zakres i rodzaj prac i przedsięwzięć inżynierskich związanych z przygotowaniem będzie różny dla obu rejonów, co uzależnione jest od: charakteru terenu w jakim każdy z rejonów został wyznaczony, czasu przekładanego na przygotowanie poszczególnych rejonów; sił i środków jakimi oddział będzie dysponował w chwili przygotowania rejonu.

W pierwszym rzędzie, ze względu na ograniczone zwykle możliwości, główna uwaga powinna być zwrócona na przygotowanie rejonu zasadniczego. Przygotowanie tego rejonu powinno obejmować:

- rozpoznanie terenu pod względem inżynierskim;
- wykonanie ukryć dla ludzi i sprzętu;
- rozbudowę stanowiska dowodzenia dowódcy oddziałów;
- przygotowanie i utrzymanie dróg w pełnej gotowości eksploatacyjnej;
- rozpoznanie i urządzenie punktu zaopatrzenia w wodę;
- osłonę zaporami niektórych obiektów;
- wykonanie przedsięwzięć inżynierskich związanych z maskowaniem i zabezpieczeniem przeciwpożarowym.

Natomiast do chwili zajęcia rejonu zapasowego powinien on być dokładnie rozpoznany, a drogi dowarszu do niego przygotowane i utrzymane. Pozostałe prace będą wykonywane po zajęciu rejonu. Nie oznacza to wcale, że w wypadku posiadania możliwości inne prace nie mogą być wykonane wcześniej.

Wszystkie prace i przedsięwzięcia inżynierskie związane z przygotowaniem rejonów każdy z oddziałów wykonuje we własnym zakresie.

Oprócz wymienionych prac i przedsięwzięć inżynierskich związanych z przygotowaniem rejonów dla oddziałów powiatu wykonuje się prace i przedsięwzięcia związane z zabezpieczeniem żywotności i normalnego funkcjonowania władz powiatowych. W tym celu rozbudowuje się, zwłaszcza w powiatach szczególnie zagrożonych, główne i zapasowe stanowiska kierowania.

Rozbudowa inżynieryjna stanowiska kierowania obejmuje:

- wykonanie schronów i ukryć dla ludzi;
- wykonanie ukryć dla środków transportu;
- przygotowanie stanowisk ogniowych dla posterunków ochrony;
- przygotowanie i utrzymanie dróg dojazdu;
- ostrożną naprawą inżynieryjnymi rejonu rozmieszczenia;
- praca i przedsięwzięcia związane z maskowaniem i zabezpieczeniem przeciwpożarowym.

Do wykonania prac związanych z rozbudową polowych stanowisk kierowania mogą być wykorzystane pododdziały obsługi oraz pododdziały batalionu ochrony terytorialnej. W niektórych wypadkach mogą być użyte pododdziały Zmilitaryzowanego Oddziału Ratownictwa Technicznego wyposażone w koparki i spycharki.

III. LIKWIDACJA SKUTKÓW UDERZEŃ BRONI JĄDROWEJ.

W wypadku wykonania przez nieprzyjaciela uderzenia bronią jądrową na obszar powiatu najdługo potrzebą wykonania szeregu prac i przedsięwzięć inżynieryjnych związanych z likwidacją skutków, których głównym celem jest udzielenie pomocy porażonej ludności. Prace i przedsięwzięcia inżynieryjne wykonywane w ramach likwidacji skutków uderzeń broni jądrowej są wykonywane w ramach ratownictwa technicznego. Do najważniejszych z nich, wykonywanych na terenie powiatu, można zaliczyć:

- ustalenie miejsc, w których zostali zasypani ludzie;
- określenie rodzaju prac i sposobu ich wykonania;
- wydobycie ludzi z rowów i uszkodzonych budynków;
- odgruzowanie schronów, ukryć zabezpieczających i sztolni oraz wydobycie z nich ludzi;
- wykonanie dojazdów do rejonów wykonywania poszczególnych prac;
- naprawienie zawałów powstałych z drzew przydrożnych słupów telegraficznych, linii elektrycznych itp.;
- zabezpieczenie grzących zawałami budynków;
- likwidację uszkodzeń w sieci elektrycznej i urządzeniach gospodarki komunalnej;
- gaszenie pożarów.

- dezaktywację ulic i dróg;
- oczyszczenie źródeł wody.

Każde użycie sił i środków do akcji ratownictwa technicznego należy poprzedzić rozpoznaniem inżynieryjnym, którego celem jest określenie rodzaju, kolejności i sposobu wykonania prac.

Rozpoznanie powinno dostarczyć danych dotyczących:

- miejsca i stanu schronów i ukryć;
- stopnia i charakteru zniszczeń urządzeń gospodarki komunalnej, dróg, mostów oraz innych obiektów drogowych;
- dogodnych i bezpiecznych dróg dojazdu lub dojścia do uszkodzonych schronów i ukryć;
- miejsc /rejonów/ szczególnie niebezpiecznych, groźnych zawaleniem się budynków.

Ponadto rozpoznanie powinno wstępnie ustalić zakres prac inżynieryjno-technicznych, możliwe sposoby ich wykonania, najdogodniejsze miejsca dobiecia się do zasypanych ukryć i piwnic w celu wyprowadzenia z nich ludzi oraz orientacyjną ilość sprzętu i środków, które powinny być użyte do akcji ratowniczej.

Jednocześnie musi być prowadzone rozpoznanie skażeń, aby można było określić możliwości i czas przebywania ludzi zaangażowanych do akcji w terenie skażonym.

W trakcie wydobywania ludzi, pododdziały wykonujące prace ratownictwa technicznego ściśle współpracują z pododdziałami straży pożarnych oraz oddziałami pierwszej pomocy medycznej. Pododdziały straży pożarnych w miarę potrzeb likwidują lokalne pożary, a w wypadkach koniecznych doraźnie zabezpieczają uszkodzone budynki, które zagrażają pododdziałom wydobywającym ludzi.

Prace ratownicze prowadzi się rozpoczynając od rejonów o mniejszym zniszczeniu przesuwać się w kierunku dużych zniszczeń. Po zakończeniu udzielania pomocy zasypanym, wykonuje się pozostałe prace.

Czas prowadzenia akcji ratowniczej, a w tym i czas wykonywania prac ratownictwa technicznego uzależniony jest od zakresu zniszczeń powstałych na terenie powiatu, ilości oddziałów, które mogą być użyte oraz ich możliwości. Najczęściej do wykonania prac ratownictwa technicznego powiatu będzie posiadał następujące oddziały:

- zmilitaryzowany oddział ratownictwa technicznego /ZORT/;

- nakładowe oddziały samoobrony /ZOS/;
- terenowe oddziały samoobrony /TOS/;
- batalion obrony terytorialnej /BOT/.

Zakładowe oddziały samoobrony mogą być różnych typów /I, II, III itp./ Uzależnione to jest przede wszystkim od wielkości i charakteru nakładu.

Orientacyjne możliwości wykonania niektórych prac przez każdy z tych oddziałów w ciągu doby przedstawia tabela:

Rodzaj pracy	Jm	M o ż l i w o ś c i			
		ZORT	bot	ZOS	TOS
Odgruzowanie schronów i ukryć zabezpieczających w celu wydobycia ludzi.	szk.	25	20	2-4	1-2
Odgruzowanie nawalonych/przysypanych /szczelina typu stałego.	szk.	40	30	6-12	5
Odgruzowanie nawalonych/przysypanych /szczelina typu polewego	szk.	70	50	15-20	6-7
Przebitcie traktu kolejowego na ośnię gąbki	km.	2	1	0,2	-
Powierzchniowe przebitcie traktu kolejowego.	km.	16-20	8-9	2	-

Uwaga: ZORT przyjęte w składzie 600 ludzi oraz 4 koparki i 4 spycharki.

Oprócz organizacyjnych sił i środków powiatu do prac ratownictwa technicznego mogą być wykorzystane również niektóre siły i środki powiatów sąsiednich a niekiedy i województwa. I odwrotnie, część sił i środków powiatu jak zamilitaryzowany oddział ratownictwa technicznego lub batalion obrony terytorialnej mogą być użyte w sąsiednich powiatach lub w województwie.

Będzie to miało miejsce wówczas, gdy powiat do którego oddziały te należą nie zostaną obciążone bronią masowego rażenia ze strony sąsiadującego powiatu lub województwa.

x

x

x

Możliwość oddziaływania przez przeciwnika bronią masowego rażenia na powiat, pociąga za sobą konieczność przygotowania między

inni odpowiedzialni za i środki do udzielania pomocy ludności znajdujących się na tym obszarze.

W składzie sił i środków ratownictwa technicznego będą działały jednostki specjalne w tym celu zorganizowane. Prace ratownictwa technicznego poszczególne oddziały wykonują w ścisłym współdziałaniu z sąsiadami oraz oddziałami innych specjalności jak oddziały straży pożarnej, oddziały pierwszej pomocy medycznej itp. Wykonanie zadań przez oddziały ratownictwa technicznego posiada duży wpływ na możliwości realizacji zadań przez oddziały specjalistyczne oraz na przebieg całej akcji ratowniczej.

WYKONAŁ:
ST. WYKŁADOWCA KATEDRY T.W. INŻ.

plk dypl. Karol DIDEŃKO

Wykonano w 20 egz.

Egz. Nr 1-20 B. Tajna
Wyk. plk Dideńko
Druk A.W.
Nr ka. 01500/03291/WW
Kor. H.W.

